

کناره‌جویی از همه‌پرسی نمایشی

زنان و مردان ایران‌زمین،

سرانجام، نهادی که وابستگان آن بی‌هیچ ضابطه‌ی اصولی و پشتوانه‌ی مردمی گمارده شده بودند، به پیروی از بده‌بیستان‌های پشت‌پرده، قانون اساسی جمهوری اسلامی را تنها در راستای مرزبندی اختیارهای قانون‌های قدرت گراینده به سلطه دگرگون کرد و زمینه‌ی سلب «حاکمیت ملت» را بیش از پیش فراهم ساخت.

در نزدیک به ده سالی که از تدوین و تصویب و به اجرا گذارده شدن قانون اساسی جمهوری اسلامی می‌گذرد، برکسی قدرت‌نشستگان در ایران بر آنچه خود ساخته و پرداخته بودند بارها تاخت بردند و «حقوق ملت» را یکسره پای‌مال کردند؛ و، در این زمینه، گردانندگان سه قوه‌ی مقننه، مجریه، و قضائیه از یکدیگر دست کمی نداشتند. اگر قانون اساسی تنظیم‌کننده‌ی رابطه‌ی مردم با قوه‌های حاکم، که به هر حال به هم بستگی دارند تلقی گردد؛ با درهم‌شکستن جدول ارزش‌های انقلاب، ایرانیان خیلی زود از داشتن چنین میثاق ملی‌ای بی‌بهره ماندند، زیرا پیاپی و در هر هنگام به بهانه‌ای به حقوق انسانی آنان تجاوز شده است.

از چندی پیش، سران جمهوری اسلامی، که به بی‌اعتبار شدن قانون اساسی پی برده بودند، درصدد برآمدند با دستکاری‌هایی در آن هم کشمکش‌های درونی خود را مهار کنند و هم با همه‌پرسی تازه‌ای ظاهر آراسته به روند یکه‌تازی دهند.

بی‌شک، همه‌پرسی نیز مانند انتخابات پرهیجان‌ترین صحنه‌ی برخورد اندیشه‌ها و بررسی کارکردهاست و، اگر در جوی اختناق‌آمیز برگزار شود، جز نیرنگی برای مردم‌فریبی و سرپوش نهادن بر خودکامگی نمی‌باشد. از این گذشته، تغییر چند اصل و حتی چند فصل قانون اساسی، که هر یک موضوع ویژه‌ای دارد، چگونه ممکن است در یک همه‌پرسی پذیرفته یا رد شود. به همین دلیل است که حزب ملت ایران همه‌پرسی پیشنهادی را زشت‌کاری تازه‌ی سران جمهوری اسلامی برای استوار داشتن فرمانروایی یکه‌تازانه در کشور می‌شناسد و از آن کناره‌جویی می‌نماید.

اینکه قانون اساسی جمهوری اسلامی کاستی‌های بسیار دارد و از همان آغاز نیز در تدوین آن بهای بایسته به حاکمیت ملی داده نشده بود انکارناپذیر است؛ ولی رفع نقص از هر قانون اساسی را نباید سرسری گرفت و بهترین شکل آن پدید آوردن یک «شورای بنیادگذار» یا، به عبارت دیگر، «مجلس مؤسسان» با اختیارهای گسترده تا حد دگرگونی همه‌ی بنیادهاست و بی‌تردید وابستگان چنین نهادی نیز باید برگزیده‌ی مردم باشند. از این رو، وظیفه‌ی ملی حزب‌های ناسازوار با روند یکه‌تازی در جمهوری اسلامی ایجاب می‌کند تا نسبت به پیامدهای شوم چنین دستبردهای گستاخانه‌ای به قانون اساسی هشدار دهند و همه با هم به بازسازی اسطوره‌ی «همبستگی همگانی» برای زنده‌داشت «حاکمیت ملی» برخیزند.

همه‌پرسی نمایشی گره از کار فروبسته‌ی جمهوری اسلامی نمی‌گشاید و به آن جان‌مایه‌ی کشورداری نمی‌دهد. تنها با برقراری مردم‌سالاری است که ایران و انقلاب از ورطه‌ی هولناک کنونی به‌درمی‌آیند. چنین باد.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران